

بررسی نقش صنعت سیمان ایران و جهان در رسیدن به توسعه پایدار

شهریار طاووسی تفرشی - استادیار دانشکده فنی گروه عمران دانشگاه آزاد اسلامی تهران

مرکز و عضو هیات مدیره انجمن بتن ایران

مسعود شفقی - کارشناس عمران - عضو حقیقی انجمن بتن ایران و عضو انجمن مخترعین

جمهوری اسلامی ایران

تلفن : Email:shtavousi@ici.ir

Email:masoudshafaghi@yahoo.com

تلفن : 0912 - 1574914

0935 - 4178204

چکیده:

با آغاز تحولات علمی و صنعتی در آغاز قرن بیستم، بحث توسعه و پیشرفت به عنوان یکی از مهمترین اهداف و مشخصه اصلی این حرکت عظیم مورد توجه قرار گرفت. توسعه در مفهوم کلی به معنای پیشرفت و تکامل برون رفت از حالت قبلی و رسیدن به شرایط مطلوب است که موجبات رفاه و آسایش هر چه بیشتر انسان را فراهم آورد، گفته می شود. در مراحل تکاملی توسعه پایدار، دیری نپائید که توجهی به همه جنبه های نیاز در جوامع در مسیر توسعه یافتگی را برای جوامع انسانی به ارمغان آورد که از مهمترین آنها به رشد شرکت های تولید کننده سیمان به صورت استاندارد و همچنین آلودگی های مختلف زیست محیطی، اشاره نمود.

توسعه پایدار مبحثی است که در سال های اخیر به شدت به آن توجه می شود و در واقع توجه به توسعه، پویا و دائمی که رفاه و آسایش عمومی را در دراز مدت برای انسان ها به ارمغان بیاورد که به عنوان محور اصلی در تمامی برنامه ها است و در این مقاله با توجه به این موضوع که شهر ها به عنوان سکونت گاه های اصلی و رو به رشد انسان ها پایداری خود را در گرو شاخص های پایدار می دانند و صنعت سیمان به عنوان مهمترین جایگاه در صنعت ساخت و ساز به شمار میرود، پرداختن به این موضوع مورد توجه می باشد.

واژه های کلیدی: صنعت سیمان، توسعه پایدار، گازهای گلخانه ای، محیط زیست .

مقدمه:

مصرف انرژی و مصرف انواع سوخت های فسیلی نظیر زغال سنگ، نفت و گاز طبیعی باعث افزایش شدید گازهایی مانند دی اکسید کربن (دی اکسید کربن) در جو شده است. پدیده تغییر آب و هوا یکی از این تبعات است. مصرف انرژی حاصل از سوخت های فسیلی و تولید بیش از حد گازهای گلخانه ای توازن انرژی زمین را بهم می زنند. ادامه روند افزایش میزان تقاضا و مصرف انرژی در چند دهه آینده، تغییر کاربری زمین، گسترش فعالیتهای کشاورزی و دامداری و افزایش ضایعات جامد و مایع پدیده گلخانه ای را در جو زمین تشدید خواهد کرد. مدل های جوی پیش بینی می کنند که تا سال ۲۱۰۰، دمای کره زمین از ۱ تا ۵/۳ درجه سانتیگراد افزایش خواهد یافت که این مقدار بیش از تغییرات دمایی ۱۰۰۰۰ سال گذشته خواهد بود. نمودار زیر روند تغییرات دمایی زمین را در دو قرن اخیر نشان می دهد. انتشار روز افزون گازهای گلخانه ای، تولید هواپروازها (آئروسل ها)، تغییر در